

Savet za štampu zahteva od redakcije našeg lista da objasni zašto je hrvatsku Vladu i njenog premijera Andreja Plenkovića, koji su zabranili predsedniku Srbije Aleksandru Vučiću privatnu posetu Memorijalnom kompleksu žrtvama sistema logora Jasenovac, nazvao ustašama!

Da nije skandalozna, ovakva vest mogla bi da bude objavljena samo u rubrikama „Verovali ili ne“. Ipak, stvarnost ume da bude neverovatna. Kao da živimo u Hrvatskoj, a ne u Srbiji, pa sad moramo i da se pravdamo zato što određene pojave nazivamo pravim imenom.

Dakle, ljudima koji sede u Beogradu i čiji je zadatak da procene da li je neki od štampanih i internet medija prekršio Kodeks novinara Srbije, ne smeta kada srpskog predsednika Aleksandra Vučića, koji je legitimno izabrani predsednik svih državljana Srbije, pa i ovih koji sede u Savetu za štampu, hrvatski mediji nazivaju četnikom.

Ne smeta im ni kada hrvatski mediji podrugljivo pišu o tome što je srpsko pravosuđe podiglo optužnice protiv četvorice najviših hrvatskih oficira za zločin u kome je na Petrovačkoj cesti, kod Bosanskog Petrovca, u selu Janjila, hrvatska avijacija bombardovala kolone srpskih izbeglica. Bilo je to 7. avgusta 1995. godine, a zlosrećni ljudi bežali su od hordi razularenih pripadnika HVO koji su ubijali sve srpsko što mrda. Za zločin u kome je ubijeno devet civila, među kojima četvoro dece uzrasta od šest do 13 godina, dok ih je pedesetak ranjeno, niko do danas nije odgovarao.

Ništa od svega toga nije problem za Savet za štampu koji deluje U SRBIJI. Samo im Srbi i srpski mediji zadaju glavobolje.

Član Komisije za žalbe dotičnog regulatornog tela Zlatko Čobović navodi da smo Kodeks naše profesije prekršili jer smo aktuelnu vlast u Hrvatskoj nazvali ustaškom. Ista osoba, redovno, podnosi žalbe na medije telu čiji je član, a potom glasanjem i odlučuje „ko je kriv“. Što bi narod rekao: „Kadija te tuži, kadija ti sudi“.

Redakcija Alo! nema nameru da se brani, niti pravda ikome, zato što novine pravimo i uređujemo po meri naših čitalaca. Ustaški režim Ante Pavelića u jasenovačkim logorima pobio je stotine hiljada Srba, Jevreja i Roma, a mnogim žrtvama se ni danas groba ne zna. Sve nevine žrtve, ali i njihovi potomci, jedini su nam sudija kada se bavimo tematikom počinjenih zločina. I u našoj redakciji rade neki od potomaka jasenovačkih žrtava.

Potpisniku ovih redova pradedu po majci bio je odveden u Jasenovac. Naša porodica nikada nije saznala kada i gde je ubijen. Milan Bešić bio je kriv samo zato što je Srbin. I zato što je bio solunski dobrovoljac i nosilac ordena Karađorđeve zvezde. Tog aprila 1941. pred porodičnu kuću u Polju kod Dervente došla su dvojica ustaša na biciklima i odveli ga „na saslušanje“ s kojeg se nikada nije vratio. Kao i stotine hiljada drugih Srba.

Naravno da svako ko ima takvu porodičnu istoriju ne može ostati ravnodušan na vest da je predsedniku njegove države zabranjena poseta najvećem stratištu Srba. A vest je još gora, jer reč je, takođe, o potomku jasenovačkih žrtava. Dakle, kako smo i napisali, proustaška vlada Andreja Plenkovića sprečila je Aleksandra Vučića da oda poštu nevinim stradalnicima. I to je cela istina.

Kao potvrda naše ispravne procene da pojave nazovemo pravim imenom, ubrzo je stigla i vest iz sveta. Direktor kancelarije izraelskog centra Simon Vizental u Jerusalimu Efraim Zurof izjavio je da bi Hrvatska trebalo da dozvoli predsedniku Srbije posetu Jasenovcu, jer ne dolazi tamo samo kao predsednik zemlje, već i kao unuk žrtve.

- Važno je upamtiti da su Vučićevog dedu i ostale rođake ubile ustaše
- rekao je Zurof, a preneli svetski mediji, uključujući i sve domaće.

Sve je jasno!

Viktor Petrović,
odgovorni urednik dnevnih novina Alo!